

ΠΡΟΣ ΕΡΗΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΑ ΜΙΣΑ ΕΔΑΦΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Το 50% των εδαφών της Κρήτης βρίσκονται σε υψηλό κίνδυνο ερημοποίησης με το φαινόμενο κυρίως να εντοπίζεται στα ανατολικά, κεντρικά και νότια του νησιού μας.

Τα ανησυχητικά αυτά στοιχεία προκύπτουν από μελέτες που πραγματοποιούν οι επιστήμονες γύρω από το παγκόσμιο αυτό πρόβλημα το οποίο και έχουν θέσει αυτές τις ημέρες, μέχρι και την Πέμπτη, στο μικροσκόπιο τους σε συνάντηση

που λαμβάνει χώρα στο Ηράκλειο με φορέα διοργάνωσης το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Πρόκειται για μια συνάντηση που αφορά σε ένα ολοκληρωμένο ερευνητικό προϊόν με τον τίτλο DESIRE όπου μετέχουν 28 ινστιτούτα και πανεπιστήμια από ολόκληρο τον κόσμο.

Η Κρήτη λόγω του σοβαρού κινδύνου ερημοποίησης αποτελεί πιλοτική περιοχή μελέτης

σε επίπεδο χώρας.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Εθνικής Επιτροπής για την ερημοποίηση και Καθηγητή Εδαφολογίας Κώστα Κοσμά, μεγάλα τμήματα της Ανατολικής Ελλάδος και ειδικότερα της Στερεάς, της Πελοποννήσου, τα νησιά του Αιγαίου, τμήματα της Θεσσαλίας, Μακεδονίας, Θράκης και βεβαίως της Κρήτης βρίσκονται σε υψηλό κίνδυνο ερημοποίησης.

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

Προς ερημοποίηση τα μισά εδάφη της Κρήτης

(Συνέχεια από σελίδα 1)

Οι μελέτες δείχνουν πως το 39% του εδάφους της Ελλάδος απειλείται σοβαρά από αυτό το φαινόμενο, το 49% είναι σε μέτριο κίνδυνο και το 16% σε χαμηλό.

Όταν μιλάμε όμως για ερημοποίηση στη ακριβώς εννοούμε;

Όπως εξηγεί ο Καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου πρόκειται για μια υποβάθμιση του εδάφους και της βλάστησης σε τέτοιο βαθμό ώστε να μην μπορεί στον τόπο αυτό να αναπτυχθεί ούτε γεωργία, ούτε κτηνοτροφία ούτε δάση.

Η γη αυτή ως αποτέλεσμα εγκαταλείπεται επηρεάζοντας έτσι την οικονομία και συντελώντας στην μετανάστευση πληθυσμών.

Το πρόβλημα αυτό απειλεί άμεσα 170 χώρες σε όλο τον κόσμο ενώ άλλες

50 χώρες επηρεάζονται έμμεσα.

Η έλλειψη νερού και η κακή χρήση του, ανθρωπογενείς δραστηριότητες, λανθασμένες καλλιεργητικές πρακτικές ευθύνονται για την ερημοποίηση.

Το DESIRE προσπαθεί μεταξύ άλλων να δώσει απαντήσεις στο φαινόμενο όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και στην Ευρώπη δεδομένου ότι η ερημοποίηση είναι μια κατάσταση που μπορεί να διακοπεί ή να αναστραφεί.

Εκείνο που χρειάζεται, κατά τον Κ. Κοσμά, είναι ξεχωριστή αντιμετώπιση για κάθε περιοχή, μελέτη των παραγόντων που την επηρεάζουν και εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων.

Ειδικά σε ζώνες με ελαιώνες, που είναι πολύ ευαίσθητες στην ερημοποίηση, ο περιορισμός της άρσης τους κάθε 3-4 χρόνια μπορεί να αποτελέσει λύση.

Η άρση προκαλεί έντονα φαινόμενα διάβρωσης και αρκεί ο περιορισμός της για να φανούν θετικά αποτελέσματα. Σε ότι αφορά τα βοσκοτόπια, εξήγησε ο πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής για την ερημοποίηση πως με την πολιτική που εφαρμόζεται έχουμε μεγαλύτερο αριθμό ζώων από ότι μπορεί να συντηρήσει ένας βοσκοτόπος πράγμα στο οποίο έχουν συντελέσει οι επιδοτήσεις της ΕΕ.

Αν αυτός ο αριθμός των ζώων μειωθεί και παράλληλα αρχίσουν να χορηγούνται οι επιδοτήσεις με βάση μεταξύ άλλων κριτήρια περιβαλλοντικής προστασίας τότε οι βοσκοτόποι μπορούν να προστατευθούν.

Επίσης μπορεί να γίνει σχεδιασμός χρήσεων γης δηλαδή να ξέρουμε που φυτεύουμε και τι με γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος και την οικο-

νομία κάθε περιοχής.

Στην Κρήτη στα ανατολικά, κεντρικά και νότια τα εδάφη είτε βρίσκονται σε υψηλό κίνδυνο για ερημοποίηση είτε έχουν ήδη ερημοποιηθεί κι έτσι βλέπουμε αβαθή εδάφη, με βράχους στην επιφάνεια τους και υποτυπώδη βλάστηση.

Σε κάποιες περιπτώσεις πάντως μπορούμε να αναστρέψουμε την κατάσταση ή να διακόψουμε την ερημοποίηση και σε άλλες όχι ειδικά εκεί όπου συναντάμε ασβεστόλιθους.

Αναφερόμενος στο πρόβλημα ο Λέκτορας Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Χρήστος Καραβίτης επεσήμανε πως μπαίνουμε στην Ελλάδα και γενικότερα στο μεσογειακό χώρο σε μια περίοδο έντονης λειψυδρίας.

Έτσι σε μια πολύ ευαίσθητη περιο-

χή όπως είναι η Κρήτη και τα νησιά του Αιγαίου οι τελευταίες ενδείξεις φανερώνουν πως θα περάσουμε ένα δύσκολο καλοκαίρι.

Σε ότι αφορά τους υδατικούς πόρους η αντιμετώπιση της ερημοποίησης στρέφεται στην καλύτερη χρήση των υδάτων και ελαχιστοποίηση των απωλειών τους αλλά και στην πολύ προσεγμένη εφαρμογή των αρδεύσεων.

Το αρδευτικό νερό, ανέφερε ο Κ. Καραβίτης, αποτελεί το 85% του συνολικά καταναλισκόμενου νερού στην Ελλάδα.

Μιλάμε δηλαδή για κατανάλωση 5,5 δισεκατομμυρίων κυβικών το χρόνο τη στιγμή που στην Αθήνα όπου βρίσκουμε τη μεγαλύτερη συγκέντρωση πληθυσμού καταναλώνονται μόνο 360 εκατομμύρια κυβικά το χρόνο.